

רשומות

הצעות חוק

12 בפברואר 1996

2494

כ"ב בשבט התשנ"ו

עמוד

	הצעת חוק ליישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996	508
	תיקונים עקיפים:	
	חוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994	
	פקודת מס הכנסה	
	חוק מס שבה מקרקעין, התשכ"ג-1963	
	חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975	
	חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969	
	חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959	
	חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995	
	פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970	
	חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975	
516	הצעת חוק-יסוד: הופש העיסוק (תיקון)	
517	הצעת חוק הבהירות (רכיבי תעמולה) (תיקונים שונים), התשנ"ו-1996	

**הצעת חוק ליישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה
(הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996**

1. בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994¹ -
(1) במקום שם החוק יבוא "חוק ליישום הסכמים כלכליים ישראלים-פלסטיניים, התשנ"ה-1994";
" (2) במקום סעיף 1 יבוא:

תיקון חוק
יישום ההסכם
בדבר רצועת
עזה ואזור
יריחו (הסדרים
כלכליים)

1. חוק זה מטרתו ליישם את ההסדרים הכלכליים שבהסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995)², לרבות נספחיו והמסמכים שגלו אליו (להלן - ההסכם), וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור ועניינים כלכליים אחרים הנוגעים לצדדים להסכם.

"מטרת החוק

ד ב ר י ה ס ב ר

יבוא טובין לשטחי עזה ויריחו, העברות כספי מסים לרשות הפלסטינית והיטל השוואה הנגבה בשל עובדים משטחי עזה ויריחו המועסקים בישראל. כדי להחיל את ההסדרים האמורים גם בשטחים הנוספים שהועברו לסמכות המועצה הפלסטינית בהסכם הביניים, מוצע לתקן חוק זה, תוך החלפת שמו (פסקה 1)). החלפת הסעיף המגדיר את מטרתו (פסקה 2) תיקון המונחים המופיעים בו והרחבת תחולתו (פסקאות 2), (3), (4), (6), (8), (9) (11) ו" (13)).

לפסקה (2):

על פי ההסכם, הועברו לרשות הפלסטינית סמכויות בתחומים אזרחיים שונים, לרבות בתחומי המיסוי, התעסוקה והביטוח, בכל שטחי יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט בישובים הישראליים ובאזורים הצבאיים. לפיכך מוצע כי המונח שימש בחקיקה בתחומים הכלכליים יהיה "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית". "היישובים" הוגדרו בסעיף XII בהסכם כ: בגדה המערבית - היישובים שבאזור C, וברצועת עזה - אזורי היישובים בגוש קטיף וארז ויישובים אחרי צווינו במפה. בסעיף XVII בהסכם מוזכר אזור מיתקנים צבאיים המצויין במפה, ולכן מוצע לציין בהגדרה.

בהצעת חוק זו מוצעים תיקוני חקיקה שונים המתחייבים לשם ביצוע התחייבויותיה של ישראל בתחומים הכלכליים לפי הסכם הביניים שנחתם בין המדינה לבין אש"פ בווינגטון ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995) (להלן - ההסכם) וכן תיקונים הנדרשים מביצועו.

רוב הנושאים הקשורים ביחסים הכלכליים בין ישראל לבין הממשל העצמי הפלסטיני הוסדרו בפרוטוקול בדבר יחסים כלכליים שנחתם בפריס ב-29 באפריל 1994, אשר היווה את נספח IV להסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר ב-24 במאי 1994. בפרוטוקול זה נאמר כי הוא יחול בשלב מאוחר יותר גם על הגדה המערבית, בהתאם להסכם הביניים. בהתאם לכך, נכלל פרוטוקול זה גם בהסכם הביניים, כנספח V בו. בנוסף הוסכם בהסכם הביניים על מספר קטן של שינויים ותוספות.

סעיף 1 לפסקאות (1) עד (4), (6), (8), (9), (11) ו" (13):

בחוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994 (להלן - החוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו), נקבעו, בין היתר, הוראות בענין

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 66.
² כתבי אמנה, כרך 33, עמ' 1.

- "המועצה" - המועצה הפלסטינית שתכונן בהתאם להסכם, ועד לכינונה - הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם;
- "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט הישובים והאתרים הצבאיים;
- "חישובים" - כהגדרתם בסעיף XII להסכם;
- "האתרים הצבאיים" - כמשמעותם בהסכם, לרבות אזור המיתקנים הצבאיים כמשמעותו בסעיף XVII להסכם;
- (3) בסעיף 2, במקום ההגדרות "ההסכם", "האזור", "שטחי עזה ויריחו" ו"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" יבוא:
- "טובין המיובאים לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - טובין מיובאים שיערם הוא בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית וכן טובין המיוצאים משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית למדינות חוץ;
- (4) בכל מקום בחוק, במקום "עזה ויריחו" יבוא "האחריות האזרחית הפלסטינית", ובמקום "הרשות הפלסטינית" יבוא "המועצה";
- (5) אחרי סעיף 10 יבוא:

"סייג לחובת משלם 10א. (א) על אף הוראות סעיפים 164 ו-170 לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה), לא ינוכה מס במקור מההכנסות המפורטות להלן של תושב האזור שאינו אזרח ישראלי (להלן - המקבל):

- (1) הכנסה ממכירת טובין משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, אלא אם כן הטובין סופקו באמצעות מפעל קבע בישראל, בישובים או באתרים הצבאיים; היתה הכנסה ממכירת טובין כאמור ניתנת לייחוס למפעל קבע בישראל, בישובים או באתרים הצבאיים, ינוכה המס במקור רק מן ההכנסה הניתנת לייחוס למפעל הקבע;
- (2) הכנסה מפעילות הובלה, אם נקודת המוצא או נקודת היעד הסופי מצויה בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.

דברי הסבר

אי ניכוי מס במקור מותנה בכך שמקבל התשלום מסר למשלם תעודה בדבר אי ניכוי במקור של מס הכנסה שניתנה מאת רשות המס הפלסטינית.

לפסקה (7):

בהסכם הביניים הוסכם כי ישראל תנכה 3% מכל סכום של מסי יבוא ומסים עקיפים אחרים שהיא תעביר למועצה הפלסטינית, לכיסוי הוצאותיה המינהליות בגבייתם ובטיפול בעניינים הנוגעים להם.

לפסקה (5):

בהסכם הביניים נקבעו הסדרים מיוחדים בענין ניכוי במקור. מוצע לקבוע בחוק את ההסדרים שיוחלו כאשר מי שחלה עליו פקודת מס הכנסה משלם לתושב האזור שאינו אזרח ישראלי הכנסה שהופקה בשטחי האחריות הפלסטינית: אם ההכנסה נובעת ממכירת טובין, לא יהיה ניכוי במקור, זולת אם הטובין סופקו באמצעות מפעל קבע בישראל או בשטחים שבאחריות ישראל. כן לא ינוכה מס במקור אם ההכנסה נובעת מפעילות הובלה שבה נקודת המוצא או נקודת היעד הסופי הינה בשטחי האחריות הפלסטינית.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) לא יהול אלא אם כן המציא המקבל למשלם ההכנסה את אישורה של המועצה בדבר אי ניכוי במקור של מס הכנסה; האישור יינתן על גבי טופס שקבע נציב מס הכנסה בהודעה שתפורסם ברשומות.

(ג) לענין סעיף זה, "אזור" "תושב האזור" ו"אזרח ישראל" – כהגדרתם בסעיף 3א לפקודה.

(ד) סעיף זה יהיה בתוקף מיום ט' בטבת התשנ"ו (1 בינואר 1996) עד יום כ"א בטבת התשנ"ז (31 בדצמבר 1996); שר האוצר רשאי, בצו, להאריך את התקופה הקבועה בסעיף קטן זה.;

(6) בסעיף 12 –

(1) ההגדרה "ההסכם" – תימחק;

(2) במקום ההגדרה "הסכומים המועברים" יבוא:

"הסכומים המועברים" – הסכומים שעל ישראל או רשויותיה להעביר למועצה לפי סעיפים 13 עד 15 או לפי ההסכם או לפי כל הסכם או כל הסדר אחר ביניהן.;

(7) אחרי סעיף 15 יבוא:

"ניכוי 15א. ישראל תנכה 3% מכל העברה לפי סעיפים 13 ו-15, לניכוי ההוצאות המינהליות של ישראל בגביית מסי היבוא והמסים העקיפים האחרים ובטיפול העניינים הנוגעים להם.;

(8) בסעיף 19, ההגדרות "ההסכם", "אזור", "שטחי עזה ויריחו" ו"המינהל האזרחי" – יימחקו;

(9) בסעיף 20, במקום "תושב אזור או תושב שטחי עזה ויריחו" יבוא "תושב שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.;

(10) בסעיף 21, במקום סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יבוא:

"(ב) מדור התשלומים רשאי להעביר למועצה, בהתאם להסכם ולנהלים שייקבעו לפיו, את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 22.;

דברי הסבר

כאמור חלק מן ההסכם, הוסכם כי הסכומים ישמשו להטבות סוציאליות ושירותי בריאות שהמועצה הפלסטינית תחליט עליהם, לעובדים המועסקים בישראל ולמשפחותיהם, והם יועברו למועצה הפלסטינית לאחר שזו תמציא לישראל מסמכים שיידרשו למתן תוקף לכך, לרבות נוהלי יישום מוסכמים.

לפסקה (14):

תיקון זה הינו תיקון לטעות שנפלה בפרק בדבר פיקוח תקלאי.

לפסקאות (10) ו-(12):

בחוק ליישום הסכם עזה ויריחו נקבע כי את היטל השוואה שייגבה מעובדים משטחי יהודה והשומרון (למעט יריחו) ניתן להעביר למינהל האזרחי, על מנת שישמשו למימון עבודות תשתית ופעולות בתחום התעסוקה ולרווחת תושבי האזור.

עם ביטול המינהל האזרחי והעברת השטחים המאוכלסים לאחריות המועצה הפלסטינית, מוצע לבטל הוראות אלה, ולקבוע כי כספי היטל ההשוואה, בניכוי ההוצאות, יועברו למועצה, בהתאם להסכם ולנהלים שייקבעו לפיו. יצוין כי בפרוטוקול פריס, המהווה

- (11) בסעיף 22(ג) במקום "תושבי האזור או תושבי שטחי עזה ויריחו" יבוא "תושבי שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";
- (12) סעיף 23 – בטל;
- (13) בסעיף 43, ההגדרה "שטחי עזה ויריחו" – תימחק;
- (14) בסעיף 47, במקום "סעיפים 43 ו-45" יבוא "סעיף 44".

פרק ב': מיסים

2. בפקודת מס הכנסה³, בסעיף 3א, בהגדרה "אזור", הסיפה המתחילה במלים "כולל" תיקון פקודת מס הכנסה – תימחק.
3. בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963⁴, בסעיף 16א(א), בהגדרה "אזור", הסיפה המתחילה במלים "כולל השטחים" – תימחק.
4. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁵ –
- (1) בסעיף 1 –
- (א) במקום ההגדרה "אזור" יבוא:
- "אזור" – הישובים והאתרים הצבאיים שהגדרתם בסעיף 1א לחוק ליישום הסכמים כלכליים ישראלים-פלסטיניים, התשנ"ה-1994 (להלן – חוק ליישום הסכמים);"
- (ב) במקום ההגדרה "שטחי עזה ויריחו" יבוא:
- "המועצה" ו"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" – שהגדרתם בסעיף 1א לחוק ליישום הסכמים;";
- (2) בסעיף 1א, בכל מקום, במקום "שטחי עזה ויריחו", "משטחי עזה ויריחו" ו"שטחי עזה ויריחו" יבוא "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית", "משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" ו"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית", בהתאמה;
- (3) בסעיפים 35א, 44(4) ו-129(ב)(2), במקום "באזור או בשטחי עזה ויריחו" יבוא "בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";
- (4) בסעיף 35ב, במקום "לרשות הפלסטינית" יבוא "למועצה" ובמקום "בשטחי עזה ויריחו או באזור" יבוא "בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";

דברי הסבר

השטחים שעברו לאחריות המועצה הפלסטינית, ורק מקום שהכוונה למעט את שטחי המועצה הפלסטינית הדבר נאמר במפורש.

סעיף 4 התיקונים בחוק מס ערך מוסף נועדו להרחיב את תחולת ההוראות שנקבעו בו בעקבות ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו גם לשאר השטחים שבהם הסמכות בעניינים אזרחיים עברה לרשות הפלסטינית, ולהבהירן.

סעיפים 2 ו-3 הגדרת "אזור" בפקודת מס הכנסה ובחוק מס שבח מקרקעין, כפי שתוקנה בחוק ליישום הסכם עזה ויריחו, הינה יהודה והשומרון וחבל עזה, כולל השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו. מוצע למחוק את הסיפה שהוספה בחוק האמור, באופן שההגדרה תישאר יהודה והשומרון וחבל עזה. משמעות מונח זה בחקיקה הינה כל שטחי יהודה והשומרון וחבל עזה, לרבות

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

⁴ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

⁵ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

(5) בסעיף 38, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את המס הכלול בחשבונית מס שהוצאה כדין בידי עוסק הרשום בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, בתנאי שהחשבונית תהיה בצורה שקבע המנהל, ותכלול את הפרטים שקבע המנהל, ובתנאי שהניכוי ייעשה בתוך שלושה חודשים מיום הוצאת החשבונית; יראו מס שנוכה כאמור כמס תשומות הכלול בחשבונית מס לפי חוק זה, ובלבד שהעוסק המבקש ניכוי כאמור הגיש למנהל, ביחד עם הדו"ח התקופתי שבו נוכה מס התשומות, דו"ח שנדרש לפי סעיף 72 על רכישת נכסים או קבלת שירותים מעוסקים הרשומים בידי המועצה";

(6) בסעיפים 47(ב) ו-67(א1), בכל מקום, במקום "הרשות הפלסטינית" יבוא "המועצה";

(7) במקום סעיף 60 יבוא:

60. המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלבד או מוסד כספי, שהוא תושב שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית ואינו אזרח ישראלי כהגדרתו בסעיף 1(ב), או שהוא רשום לפי הדין המקביל לחוק זה בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, והכל אם אין לו בישראל עסק קבוע ומתמשך או פעילות קבועה ומתמשכת; וכן רשאי הוא שלא לרשום עוסק, מלבד או מוסד כספי שהוא חבר בני-אדם שעל פי ההסכם עליו להירשם במינהל המס של המועצה."

"אי רישום תושב פלסטיני"

פרק ג': עבודה

5. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969,⁶ בתוספת השניה, במקום "ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור וריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה)" יבוא "הסכמים כלכליים ישראלים-פלסטיניים."

תיקון חוק בית הדין לעבודה

6. בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 -
(1) בסעיף 61א, במקום ההגדרות "ההסכם", "האזור", "שטחי עזה ויריחו" ו"היטל השוואה" יבוא:

תיקון חוק שירות התעסוקה

"ההסכם", "המועצה", "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" ו"היטל השוואה" - כהגדרתם בסעיפים 1, ו-19 לחוק ליישום הסכמים כלכליים ישראלים-פלסטיניים, התשנ"ה-1994;

(2) בסעיף 61א, בהגדרה "עובד", במקום "האזור ושטחי עזה ויריחו" יבוא "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 5 מוצע לתקן את שם החוק המוזכר בתוספת לחוק בית הדין לעבודה והמקנה לבית הדין סמכות לרון בעבירות בענין היטל השוואה.
סעיף 6 מוצע להחליף מונחים בפרק העוסק במדור התשלומים בחוק שירות התעסוקה, כדי להתאימם לנובע מן ההסכם.

⁶ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.
⁷ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

(3) בסעיף 61(ב), במקום "באזור או בשטחי עזה ויריחו" יבוא "בשטחי המועצה הפלסטינית";

(4) בסעיף 61(ג), הסיפה המתחילה במילים "בסעיף קטן זה" - תימחק;

(5) בסעיף 61(ה), במקום "לרשות הפלסטינית" יבוא "למועצה".

7. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁸ -

(1) בסעיף 40(א2), המלים "או בשטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(2) בסעיף 340(ג), המלים "או בשטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(3) בסעיף 378 -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) בהגדרה "אזור", המלים "למעט שטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(2) במקום ההגדרה "שטחי עזה ויריחו" יבוא:

"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - כהגדרתם בסעיף וא לחוק ליישום הסכמים כלכליים ישראלים-פלסטיניים, התשנ"ה-1994";

(3) בהגדרה "תושב ישראל באזור", המלים "או בשטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב) בסופו יבוא:

"(7) תושב ישראל שהוא עובד עצמאי העוסק במשלח ידו באזור;

(8) תושב ישראל שהכנסתו נצמחה, הופקה או נתקבלה באזור".

(ג) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) תקנות שהותקנו לפני יום התחילה לפי סעיף 192 וא לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, כנוסחו לפני יום התחילה, ימשיכו לעמוד בתוקפן לגבי המנויים בסעיף קטן (ב) בפסקאות (2) עד (8), והן בטלות מיום תחילתו של חוק ליישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1995, לגבי מי שאינו תושב ישראל באזור, למעט תקנות שהותקנו לענין פרק ה', ובלבד שלא יראו כתאונת עבודה תאונה שאירעה לאחר יום התחילה בדרך לעבודה וממנה, אם אירעה מחוץ לישראל."

ד ב ר י ה ס ב ר

ישראל המועסק מחוץ לישראל ותושב ישראל המעסיק עובדים מחוץ לישראל. מוצע לקבוע סמכות דומה לגבי תושב ישראל שהוא עובד עצמאי העוסק במשלח יד באזור, ולגבי מי שהכנסתו נצמחה, הופקה או נתקבלה באזור.

לפסקה (3)(ג):

בסעיף 378 האמור, בסעיף קטן (ג) בפסקאות (2) ו-(3) נקבע כי לא ישולמו עוד גמלה ותגמול לפי תקנות שהותקנו ערב יום התחילה, למי שאינם תושבי ישראל והתגוררו בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית כפי שהיה באותו מועד, למעט לענין ביטוח נפגעי עבודה.

סעיף 7 לפסקאות (1), (2) ו-(3)(א):

מוצע להחליף מונחים בחוק הביטוח הלאומי, כדי להתאימם לנובע מן ההסכם.

לפסקה (3)(ב):

בסעיף 378 לחוק הביטוח הלאומי, כפי שתוקן בחוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, נקבע כי שר העבודה והרווחה מוסמך לקבוע בתקנות זכויות וחובות לפי החוק לגבי תושב ישראל באזור, תושב

⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 207.

פרק ד': ביטוח רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים

8. תיקון פקודת ביטוח רכב מנועי
- בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970⁹ - (1) בסעיף 1 -
- (א) במקום ההגדרה "האזור" יבוא:
 "האזור" - הישובים והאתרים הצבאיים כמשמעותם בהסכם¹⁰;
- (ב) במקום ההגדרה "ההסכם" יבוא:
 "ההסכם" - הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995);
 "המועצה" - המועצה הפלסטינית שתכונן בהתאם להסכם, עד לכינונה - הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם¹¹;
- (ג) במקום ההגדרה "מבטח משטחי עזה ויריחו" יבוא:
 "מבטח משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - מי שהרשויות המיסמכות מטעם המועצה הפלסטינית הרשויה לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי¹²;
- (ד) במקום ההגדרה "שטחי עזה ויריחו" יבוא:
 "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט הישובים והאתרים הצבאיים כמשמעותם בהסכם¹³;
- (2) בסעיף 3(ג) ו-(ד) במקום "בשטחי עזה ויריחו" יבוא, בכל מקום, "בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית".
9. תיקון חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים
- בתוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975¹⁰ -
- (1) בסעיף 1, בסופו, במקום "שטחי עזה ויריחו" יבוא "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית", ובמקום "מבטח משטחי עזה ויריחו" יבוא "מבטח משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";
- (2) בסעיף 2(א1), במקום "בשטחי עזה ויריחו" יבוא "בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית", ובהגדרה "תיר הרוץ", אחרי "התשל"ו-1976" יבוא "למעט תושב האזור או תושב בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";

דברי הסבר

- סעיף 9** (1), (3) ו-(4): מוצע להחליף מונחים בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, כדי להתאימם להסכם. לפסקה (2): מוצע לתקן טעות דפוס שנפלה בתיקון לסעיף 12(א2) לחוק האמור, שהוכנס בחוק יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של סמכויות לרשות הפלסטינית (תיקוני חקיקה והוראות שונות), התשנ"ה-1995.
- סעיף 8** מוצע להחליף מונחים בפקודת ביטוח רכב מנועי, כדי להתאימה להסכם.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.
¹⁰ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

(3) בסעיף 12(ד), (ה) ו-(ו), במקום "בשטחי עזה וזריחו" יבוא, בכל מקום, "בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";

(4) בסעיף 12, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד1) (1) הגיש נפגע, שהוא ישראלי, לבית משפט בישראל תביעה או בקשה לתשלום תכוף (להלן - התביעה) נגד מבטח משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, נגד הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, או נגד המועצה הפלסטינית (להלן - הנתבע), בשל תאונת דרכים שאירעה בישראל, באזור או בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, והנתבע לא הגיש כתב הגנה לאחר שנמסר לו כתב תביעה כדין או חדל מלהתגונן, תפצה הקרן את הנפגע אם קבע בית המשפט כי הוא זכאי לפיצויים בהתאם לדין החל במקום התאונה ובשיעור שחל שם;

(2) המדינה תשפה את הקרן בשל הוצאות ותשלומים ששילמה הקרן בשל התביעה, והיא רשאית לקזום מן הסכומים המועברים כמשמעותם בסעיף 12 לחוק יישום הסכמים כלכליים ישראלים-פלסטיניים, התשנ"ה-1994, ויראו אותם לכל ענין, לרבות לענין ערבות המועצה לפי ההסכם, כתשלום בשל פסק דין נגד הנתבע שאין עליו עוד ערעור."

תחילה

10. (א) תחילתו של פרק זה ביום

דברי הסבר

והנתבע לא הגיש כתב הגנה או חדל מלהתגונן וניתנה לקרן אפשרות להתגונן בתביעה. הפיצויים יהיו בהתאם לדין החל במקום התאונה ובשיעור שחל שם.

כמו-כן, וכדי למנוע גרעון בקרנית, אשר מקורותיה לא נועדו לפיצוי נפגעים ולו כמימון ביניים במקום מבטח או הקרן משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, האחראים לפיצוי במקרים כאמור, מוצע כי הוצאות ותשלומים ששילמה קרנית עקב תביעה כאמור יקוּוו מסכומי המסים שישראל מעבירה למועצה הפלסטינית. לענין זה יצויין כי על פי ההסכם הקרן הפלסטינית ערבה להתחייבויות המבטחים הפלסטיניים בביטוח רכב, והמועצה הפלסטינית ערבה להתחייבות הקרן.

לפסקה (5):

בסעיף 12(ה) לחוק האמור הוסמכה הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים בישראל (להלן - קרנית) לשלם לישראלים שנפגעו באזור או בשטחי האחריות הפלסטינית את הסכום הנדרש להשלמת הפיצויים שיקבלו ממבטח או מהקרן בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית לפי הדין במקום התאונה, עד לרמת הפיצויים שהיו מקבלים אילו אירעה התאונה בישראל, אם קיים הפרש בפיצוי. מוצע להסמיך את הקרן לשלם לנפגע ישראלי כאמור גם את סכום הפיצויים שמבטח או הקרן בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית חבים בו. וזאת רק בתנאי שהנפגע הישראלי הגיש תביעה או בקשה לתשלום תכוף כנגד המבטח או הקרן הנ"ל.

הצעת חוק-יסוד: חופש העיסוק (תיקון)

1. בסעיף 10 לחוק-יסוד: חופש העיסוק¹, במקום "ער תום שנתיים" יבוא "ער תום שלוש שנים".

דברי הסבר

בהם מגבלות עיסוק מטעמי גיל, אורחות, התנהגות או עיסוקים נוספים. הצעה זו לתיקון מקיף באה להנהיג מדיניות חקיקתית מתואמת העולה בקנה אחד עם חוק-יסוד: חופש העיסוק. נמצאות בשלבי הכנה גם הצעות לתיקון חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1958, ופקודת היבוא והיצוא. התיקונים המוצעים נוגעים למספר רב מאד של משרדי ממשלה, רשויות ציבוריות וגופים אחרים, והליך החקיקה, יש להניח, לא יהיה קצר.

בנוסף, קיימות יוזמות חקיקה מקיפות בנושאים אחרים, שנועדו להחליף חקיקה ישנה המשליכה על חופש העיסוק. הצעת חוק הטיס, למשל, הבאה להחליף את החקיקה הקיימת מתקופת המנדט ואשר מסדירה מקצועות הקשורים בתעופה, אישרה לאחרונה בוועדת השרים לענייני חקיקה ותבוא לאישור הכנסת. הצעה לחוק חדש בדבר פיקוח על מחירים נדונה בוועדת הכספים של הכנסת, לאחר שעברה קריאה ראשונה.

עבודת ההתאמה של החקיקה לא תסתיים עד ליום 10 במרס 1996. על מנת למנוע חוסר יציבות וחוסר ודאות לגבי תוקפה של החקיקה הקיימת, מוצע להאריך את המועד הנקוב בסעיף 10 לחוק-יסוד בשנה אחת.

סעיף 10 לחוק-יסוד: חופש העיסוק, קובע לאמור:

"הוראת שעה

10. הוראות חיקוק שאלמלא חוק-יסוד זה או חוק-היסוד שבוטל כאמור בסעיף 9, היו תקפות ערב תחילתו של חוק-יסוד זה יעמדו בתוקפן עד תום שנתיים מיום תחילתו של חוק-יסוד זה, אם לא בוטלו קודם לכן; ואולם פירושן של ההוראות האמורות ייעשה ברוח הוראות חוק-יסוד זה."

תחילתו של חוק-היסוד הוא מיום 10 במרס 1994, ותקופת השנתיים מסתיימת איפוא ביום 10 במרס 1996.

"חוק-היסוד שבוטל", המוזכר בסעיף 10 האמור הוא חוק-יסוד: חופש העיסוק משנת התשנ"ב, אשר כלל אף הוא הוראה בדבר שמירת דינים לתקופה של שנתיים מיום תחילתו.

מאז קבלתו של חוק-יסוד: חופש העיסוק, החלה עבודה שמטרתה להתאים את החקיקה הקיימת להוראות חוק-היסוד. משרד המשפטים הפיץ לאחרונה תזכיר חוק הבא לתקן יותר מעשרים חוקים שונים, שיש

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 90.

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק הבחירות (דרכי תעמולה) (תיקונים שונים), התשנ"ו-1996*

1. בסעיף 1 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה) התשי"ט-1959¹ (להלן - החוק העיקרי) - תיקון סעיף 1
(1) האמור בסעיף יסומן (א) ובו, אחרי "על הבחירות לכנסת" יבוא "ולראש הממשלה", ובסופו יבוא "לענין זה, "בחירות לכנסת ולראש הממשלה" - לרבות בחירות חוזרות או מיוחדות לראש הממשלה";
(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
" (ב) בהוק זה, בכל מקום שנאמר בחירות לכנסת - בחירות לכנסת ולראש הממשלה במשמע."
2. בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:
" (א) על אף האמור בכל דין, לא תהא תעמולת בחירות בשידורי רדיו או טלוויזיה בתקופת 60 הימים שלפני הבחירות."
3. בסעיף 15 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
" (ה) בבחירות חוזרות ובבחירות מיוחדות לראש הממשלה, יינתן לכל מועמד זמן שידור שווה."
4. האמור בסעיף 16 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:
" (ב) בבחירות חוזרות לראש הממשלה תפורסם הודעה כאמור ביום ה-7, בכל אחד משני הימים שלפני יום הבחירות, וביום הבחירות."
5. בסעיף 16 לחוק העיקרי, המספרים "15" ו-"16"א - יימחקו, ואחרי "התש"ן-1990" יבוא "והוראות סעיף 16 א יחולו, בשינויים המחוייבים, על שידורי טלוויזיה לפי החוק האמור".

דברי הסבר

רשתות הכבלים, נוצר מצב אבסורדי שבו מגוונים אמצעי השידור הציבוריים-ממלכתיים מלהציג ולסקור אירועים חדשותיים, הנחשפים לצופה ולמאזין הישראלי בדרכים רבות וחדשות.
מטרת חוק זה הן לבטל כאמור את סעיף 5(א) לחוק הבחירות וכן להתאים החוק למצב החדש בו מתקיימות בחירות אישיות לראש הממשלה בין במועד הבחירות לכנסת ובין בבחירות חוזרות או מיוחדות.

חברי הכנסת: אליעזר זנדברג, חגי מירום

סעיף 5(א) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה) התשי"ט-1959, קובע בפסקה (2) לאמור:
" (2) לא ישודרו או יוקרנו אירועים שמועמדים לכנסת ממלאים בהם תפקיד, בתקופת 30 הימים שלפני הבחירות."

החוק הקיים עוצב ונחקק בתקופה של מערך תקשורת מוגבל ביותר. היום, עם ריבוי הערוצים ובהם נוכחות חוזרת של רשתות בין-לאומיות באמצעות

* הצעת חוק מס' תק"ה; הועברה לוועדה ביום כ' בסיון התשנ"ג (9 ביוני 1993); הצעת חוק ב' תשמ"ט; הועברה לוועדה ביום י"ז באייר התשנ"ה (17 במאי 1995).
¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 138; התשנ"ו, עמ' 2.

